

SOUTERRAIN Červen 2016

Rezervovaný den

Už před mnoha lety udělala kterási americká firma zajímavý pokus: Při stavbě železnice rozdělila indiánské dělníky na dvě skupiny: První pracovala nepřetržitě celý týden, druhá měla dodržovat nedělní pracovní klid. Po nějaké době se ukázalo, že dělníci, kteří si nedopřáli nedělní oddych, podávali menší výkon a ani nedělní práce nebyla natolik efektivní, aby vyrovnala jejich zpoždění. Naopak se ukázalo, že ti, kdo měli příležitost důkladně si odpočinout (nikoli ovšem někde v kořalně), pracovali s lepšími výsledky.

Pravidelné střídání pracovních dní s dny pracovního klidu je velice starého data. Odborníci na starověk vystopovali tohle střídání již u Babyloňanů a jiných semitských národů. Podobný rytmus převzala také civilizace, ve které žijeme my. Každý z nás si na něj zvyká už od dětství. Jen některé skupiny lidí – třeba chroničtí povaleči, vězni v samovazbě nebo naopak nevyčísitelní workholici – mají všechny dny stejné.

Předpokládejme však, že patříme k tzv. pracujícím lidem. Pravděpodobně nám je jasné, čemu slouží dny práce. Obstaráváme si v nich prostředky potřebné k tomu, abychom měli co jíst a čím hradit i všechna ostatní nezbytná vydání. V Bibli najdeme odůvodnění, že je to přímo Boží vůle, abychom takto jednali: *Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci...*

Jaký je však pravý účel sedmého dne? Jak jej máme odlišit? Bible říká: *Nebudeš dělat žádnou práci...* S použitím novodobého termínu bychom snad mohli tahle prostá slova přetlumočit: Věnuj volný čas na relaxaci – to znamená na uvolnění napětí, v němž žiješ jiné dny. I přísný ženevský reformátor Jan Kalvín relaxoval, když prý v neděli odpoledne provozoval hod dřevěnými kroužky na terč. (Asi nehrozilo, že by tento sport mohl přerůst v modloslužbu jako fotbal nebo hokej.)

Obsah čísla:

1-Rezervovaný den | 2-Výtah z jednání staršovstva | 3-Banka na ušetření času | 6-Jubilanti v červnu | 6-O koncertě a zahradě | 8-Aukce uměleckých děl | 9-FOTODĚNÍ v dejvickém sboru | 9-Starokatolická církev | 12-Hora křížů | 14-Další oznámení | 16-Kalendář na červen 2016

Avšak sedmý den neslouží jen relaxaci. Totéž starozákonní přikázání, které nás vybízí, abychom přerušili tok pracovních dnů, zároveň připomíná, že sedmý den patří Bohu: ...*sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha*... Oblíbený papež Jan XXIII., známý svým laskavým, pozitivním postojem i k těm nejméně známým otázkám (podobně jako současný „svatý otec“), zdůraznil, že lidé mají dodržovat přikázání o svěcení sedmého dne, *aby se zachovala důstojnost člověka, který je Boží dílo* – jinými slovy: aby člověk nebyl jako hovádko, které žije ze dne na den, ale aby si udělal čas a zamýšlel se, jaký je jeho vztah k Bohu, k bližním, k životu.

Proto si část společnosti rezervuje sedmý den a shromažďuje se ve svých chrámech a modlitebnách. To rozhodně není nesmlouvavá povinnost, ale vzácná možnost skutečně pozvednout mysl z prachu všednosti a spláchnout to, co brání vnitřnímu životu zdravě si vydechnout.

Volný čas je tedy cenný čas a ne pouze nějaký odpad času, poněvadž zdánlivě je neproduktivní a nepřináší peníze ani jiný hmotný zisk. Nepodleháme klamu, který se vtírá někdy do našeho myšlení, že čas jsou peníze. Sami můžeme rozhodnout, jak bude náš volný čas probíhat a vypadat. Je to čas, za nějž neseme právě tak odpovědnost jako za hodiny a dny práce. A to, jak jej pochopíme, bude mimo jiné svědčit o tom, jak chceme žít před Boží tváří.

Daniel Henych

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 5. 5. 2016 v 19:00

- víkend 11. - 12. 6. výlet střešovických a dejvických dětí na Hvozdnici
- souhlas s přijetím do sboru Pavly Bělíkové a s křtem Pavla Hájička – 12. 6. L. Ridzoňová
- 11. 5. koncert Pavla Šporcla, čistý výtěžek přes 60 000,- Kč. Spolu s prodejem výrobků střediska nabídneme k prodeji ve prospěch Stodůlek 5 ks DVD o Př. Pittrovi. Na vydané vstupenky se nebude vystavovat potvrzení.
- příspěvek na pobyt dětí na táboře schváleno Kč 2 000,-
- křesťanská služba: příspěvek sboru našim seniorům na celocírkevní rekreační akce
- byly dokončeny stavební úpravy klubovny pro mládež a příslušenství u kanceláře i v suterénu, v letním období proběhne oprava stěn v místnosti

nedělní školy a dále položení dlažby u vchodových dveří do sálu modlitebny až k varhanám a v části předsálí

- K. Tichá a D. Molnár již v IKEA zakoupili nábytek do klubovny – ještě proběhne doplnění drobných předmětů
- poděkování L. Jílkovi, D. Molnárovi a M. Volnému za vyklizení sklepa a úklid dvorku
- v návaznosti na podaný návrh na zřízení domovní úklidové komory mimo prostory sboru tak, aby byla přístupná z domu, je z téhož důvodu třeba domluvit také přemístění uzávěru levé vodovodní stoupačky (nyní je rovněž nepřístupná v prostorách sboru).
- proběhlo dokumentární fotografování interiéru i exteriéru, které pro všechny sbory ČCE organizuje společnost VERITAS
- 17. - 20. 5. tradiční bazar šatstva – za účasti Hudcových (*dodatečně doplněná informace o výtěžku: pro Jičín 50 000,- Kč, pro Libštát 20 000,- Kč a pro Stodůlky 20 000,- Kč*)
- informace o schůzce přispěvatelů na školné dětí v Kongu 1. 5. – obměna dětí, příspěvky shromáždit do konce června
- v době synodu zde přespí kurátor z Křižlic br. Kužel
- NP získali grant od MČ Praha 6 ve výši 12 900,-
- nutno obnovit smlouvu na úklid sborových místností pro s. Alenu Sýkorovou
- s. Dobrovská: poděkování za kazatelskou službu br. Petra Jana Vinše ze starokatolické církve
- br. Molnár informoval o setkávání anglicky mluvících křesťanů v prostorách nádraží Dejvice. Webová adresa společenství je: <http://www.faithcommunity.cz>

Banka na ušetření času (podle knihy Michaela Ende: Děvčátko Momo)

Pan Figaro. Holič. Má rád svou práci. Je jich jen několik holičů ve městě, kteří holí muže pod bradou tak hladce...

Pan Figaro stojí před svým krámkem a čeká na zákazníky. Má je rád, těší se, že si s nimi bude povídat.

Přemýšlí o svém životě. Přece jen by chtěl nějaký opravdový život. Ne jen takový obyčejný. Neví přesně, co by se mělo změnit.

Před obchodem zastaví pěkná šedá limuzína. Vystoupí pán v šedém obleku. Pojďte dál, zve ho pan Figaro. Holení nebo stříhání?

Ani jedno. Jsem z Banky na ušetření času. Agent XYQ/384/b. Slyšeli jsme, že byste si u nás chtěl otevřít účet.

To je mi novinka. Ani jsem netušil, že taková banka existuje.

Tak. Teď už víte. Jste Figaro, že?

A-ano

Jste na našem seznamu zájemců. Ztrácíte čas, život vám utíká, pořád jen stříháte a holíte lidi. Až budete mrtvý, jak byste ani nikdy nebyl. Mohl byste žít úplně jiný život. Čas je to, co potřebujete, nemám pravdu?

Ano... zrovna tak nějak jsem před chvílí uvažoval.

Pojďme to spočítat. Hodina má 60 minut, minuta 60 vteřin, hodina je 3600 vteřin, 86 400 vteřin za 24 hodin... to je za deset let... Jak dlouho budete žít, pane Figaro?

Tak snad 70, 80 let, dá-li Bůh.

Nechme to na 70.. pak je to 2 207 520 000 vteřin - kapitál, který máte k dispozici. Tedy - část už jste spotřeboval. Je vám 42 let... Kolik hodin denně spíte ...A kolik hodin pracujete?... A kolik času strávíte jídlem?...

Agent počítá vyhozené vteřiny, pan Figaro je stále nejistější.

Pokračujme. Víme o vás, pane Figaro, že žijete se svou starou maminkou, že? Strávíte s ní každý den dobrou hodinu, tedy - sedíte u ní a povídáte si s ní, i když je úplně hluchá... A taky chováte papouška... a pojďme ještě k další věci, trochu soukromější...

Pan Figaro cítí, jak jím třese chlad.

Myslíte slečnu Darju?

Teď opravdu není čas na tajnosti. Podívejte se na to rozumně. Plánujete se s ní oženit?

Ne, to ne..

Jistě. To je jasné. Ochrnutá od pasu dolů, na vozíku... každý den u ní strávíte půl hodiny návštěvou, pečujete o její květiny.. Proč?

Ona mě vždycky tak ráda vidí...

Podívejte se na to objektivně, ze svého úhlu pohledu. Je to vyhozený čas. 27 594 000 vteřin doted'... A to bychom mohli pokračovat. Vaše vysedávání u okna...

Agent píše čísla šedou křídou na zrcadlo.

Pan Figaro se cítí zdrcen.

Co s tím? Poradíme vám. Ušetříte spoustu času. Pět let budete spořit, uvidíte, kolik budete mít. Dáme vám dvojnásobek... Až vám bude 62 let, budete mít naspořeno... Chcete tedy s tím něco dělat?

Jistě. Ale co?

Tak podívejte: na zákazníka nepotřebujete půl hodiny, stačí čtvrt, nemusíte si s ním povídat... Maminku dejte do nějakého levného domova pro seniory, chodte za ní jednou za měsíc, za slečnou Darjou také... Pověste si doma pořádné přesné hodiny...

Pan Figaro se podle rad zařídil. Na stěnu svého holičství umístil nápis: Ušetřený čas je čas zdvojnásobený. Slečně Darje to napsal dopisem, papouška prodal, maminku přesunul do domova...

Ten ušetřený čas pan Figaro nějak neviděl, ale vlastně ho ani nenapadlo se tomu divit... jako by ho halila nějaká mlha. (volně str. 49 – 58)

Modlitba Mojžíše, muže Božího.

Panovníku, u tebe jsme měli domov v každém pokolení!

Než se hory zrodily, než vznikl svět a země, od věků na věky jsi ty, Bože.

Ty člověka v prach obracíš, pravíš: "Zpět, synové Adamovi!"

Tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek, jenž minul, jako jedna noční hlídka.

Jako povodeň je smeteš, prchnou jako spánek, jsou jak tráva, která odkvétá hned ráno: zrána rozkvete a už odkvétá, večer uvadne a uschne.

Pro tvůj hněv spějeme k svému konci zděšení tvým rozhořčením.

Před sebe si kladeš naše nepravosti, do světla své tváře naše tajné hříchy.

Pro tvou prchlivost naše dny pomíjejí a jako vzdech dozívají naše léta.

Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát, a mohou se pyšnit leda trápením a ničemnostmi; kvapem uplynou a v letu odcházíme.

Kdo zná sílu tvého hněvu, tvou prchlivost, jak by se tě nebál?

Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.

Žalm 90,7-12

Pane Bože,

děkujeme za čas. Na začátku jsme ho dostali velký balík, který postupně spotřebováváme. Někdy nás až mrazí, jak z něj ubývá. Prosíme o moudrost, jak ten svůj čas trávit, jak ho dělit mezi sebe, své blízké, své povinnosti, práci, odpočinek i zábavu. Prosíme o velkorysost, když má náš čas být výrazem lásky.

Amen.

Lenka Ridzoňová

Jubilanti v červnu

Božena	HAASOVÁ	92 let
Růžena	FUKSOVÁ	91 let
Erhard	PUYMANN	80 let
Olga	TOMÁNKOVÁ	75 let

Naším jubilantům vyprošujeme Boží požehnání.

O koncertě a zahradě

K.S.: Mnozí již vědí, ale pro ty, kteří neměli možnost se na koncert přijít je to malé resumé.

Nejdůležitější bod na začátek - chvála Bohu, bylo vyprodáno. Díky tomu, po odečtení nákladů a honoráře můžeme poslat Diakonii Praha 65 020,- Kč

Myslím, že Pavel Šporcl publikum svou hrou zaujal a všichni ocenili i jeho komentáře k předneseným skladbám. Zejména Bachova Partita d moll byla ceněna dlouhotrvajícím potleskem. O úspěchu u diváků jistě hovoří i fakt, že si odnesli při autogramiádě téměř všechna prodávaná CDčka.

Celý koncert měl zvláště komorní a klidnou atmosféru. Kromě kultivovanosti publika k ní snad přispělo i organizační zvládnutí akce.

Jsme rádi, že jsme na ní mohli přivítat bratry a sestry z různých koutů pražského seniorátu, mnoho příznivců Diakonie Praha, ale také nemálo těch, kteří se s naší církví či Diakonií mohli setkat poprvé.

M.Š.: 11. května proběhl v kostele na Vinohradech benefiční koncert houslisty Pavla Šporcla ve prospěch Diakonie ve Stodůlkách. Rozhodli jsme se teprve na konci zimy, na přípravu nebylo moc času, jistě jsme mohli spoustu věcí udělat lépe (a také to příště uděláme :-)).

Máme radost, že i po odchodu tahounů manželů Hudcových se dílo podařilo, ve sboru i v Diakonii se našli potřební lidé a hlavně se našlo dost zájemců, takže sál jsme vyprodali. Pavel Šporcl byl mile civilní, už po první skladbě bylo cítit, že sál je „jeho“.

Ze Stodůlek nám po koncertě poslali tento milý obrázek.

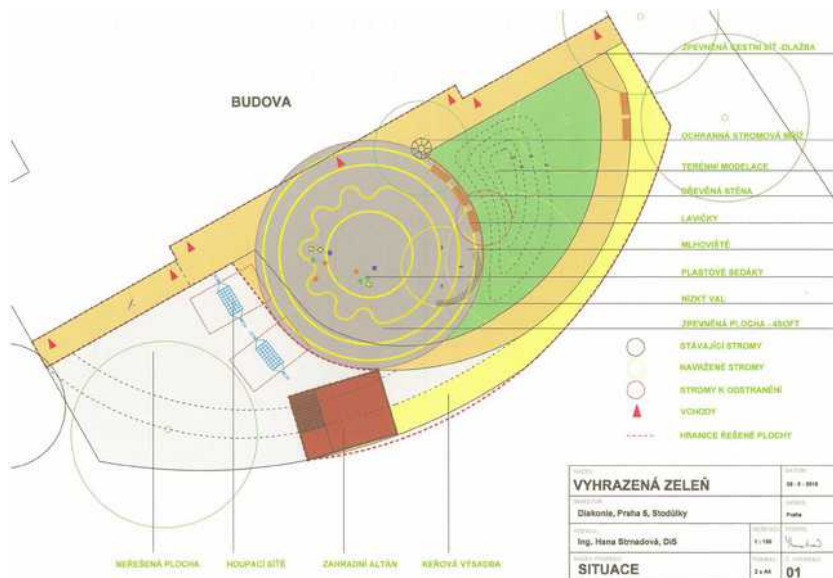
Kryštof Sýkora a Marta Študentová

O středisku a zahradě

Středisko Stodůlky podporuje rodiny dětí a dospělých s mentálním, pohybovým a kombinovaným postižením. Nachází se v typické sídlištní zástavbě s nepřiliš vzhlednou zelení. Objekt byl spolu se zahradou projektován na konci 70. let a svým uspořádáním i použitými sadovnickými prvky dnes již neodpovídá novému účelu a poslání. Zahrada je v majetku MČ Prahy 13, která nemá finanční prostředky pro úpravu ve vlastní režii. Diakonie má zahradu v dlouhodobém pronájmu. Vedení radnice souhlasí s úpravami, pokud bude zachována základní funkčnost - veřejná zeleň.

Proč zahrada?

Zeleň a prvky zahradní architektury hrají v životě lidí s postižením velmi významnou roli. Zejména když se tělesně postižená osoba může stát přímo aktivním účastníkem v prostoru, například při tzv. zahradní terapii nebo venkovní rehabilitaci. Samozřejmě i pasivní vnímání zeleně, její vůně a zvuky přírody mají nedocenitelný vliv na psychiku hendikepovaných.

V rámci projektu hodláme realizovat úpravu komunikací, dále instalovat nové herní prvky, vyvýšené záhony a odstranit nepotřebné křoviny.

Zahrada je v současné době plně oplocená. V rámci projektu v duchu otevřeného komunitního centra chceme zahradu otevřít širší veřejnosti, např. rodičům s dětmi, a umožnit tak integraci postižených klientů mezi širší veřejnost.

Na realizaci projektu můžete přispět i darem přímo na účet střediska:
182-0127747339/0800, variabilní symbol: 125.

Více o Diakonii Praha: www.diakonie-praha.cz

Aukce uměleckých děl

Aukce uměleckých děl z domácích depozitářů se již připravuje!

Milé sestry a bratři,

V květnovém Souterrainu jste již mohli číst o plánované aukci uměleckých děl z domácích depozitářů.

Nyní máme již termín, kdy by se tato akce na podporu Diakonie-Praha měla konat. Bude to v polovině října, přesný termín a místo konání bude ještě stanoveno podle možností pro zapůjčení prostor.

Naše představa o darování uměleckých děl, jak již napovídá název aukce, vychází z předpokladu, že mnoho lidí, hlavně těch starších, má doma různé

zásoby, pro které už nemá vhodné využití. Týká se to i různých uměleckých předmětů – obrazů, grafik, plastik, atd. Pokud jsou to kvalitní věci, je nám líto se jich jen tak zbavit. Teď byste mohli uvážit, zda by některá taková věc z vašich přebyteků mohla posloužit pro získání peněz Diakonii-Praha, která stále ještě bude potřebovat prostředky na doplacení rekonstrukce zahrady ve Stodůlkách.

Darované předměty bychom převzali prostřednictvím darovací smlouvy.

Prosíme, aby se dárci přihlásili během června a září na adresu: **caldovad@seznam.cz**, nebo tel.č. **776 014 200** – **nejlépe poslat SMS s textem: Dárce + vaše telefonní číslo**, na které se ozve sestra Caldová. Od 7. do 14. 6. bude v zahraničí, ale pak se hned ozve.

Naše možnosti ke konání dobrých věcí jsou nevyčerpatelné, zvláště, když k tomu máme podporu v našem Pánu, Ježíši Kristu, a proto hledejme společně cesty, jak toto poslání naplňovat!

Těším se na vaši podporu a radostnou spolupráci.

Daniela Caldová, členka staršovstva a dozorčí rady střediska Diakonie-Praha.

FOTODĚNÍ v dejvickém sboru

Před časem, kdy jsme přemýšleli jak využít nástěnky, které zbyly z výstavky fotografií k padesátému výročí samostatného dejvického sboru, mě napadlo, že by alespoň 1 nástěnku mohli členové sboru zaplnit svými fotografickými výtvy. Fotografie mohou dokumentovat nejen život sboru, současné dění, ale i naši historii. Mohou to být také fotografie z vašich cest, dovolených nebo rodinných archivů, témata nejsou omezena. Zapůjčené fotografie nejlépe s krátkým popisem rád zvětším na formát A4 a vytisknu. Mohou nám dělat radost třeba 1 měsíc a postupně budou nahrazeny dalšími nově dodanými. Přemýšlel jsem o názvu a zatím bych použil názvu FOTODĚNÍ, pokud budete mít i jiný nápad, můžeme jej použít, příp. můžete vzkazy vyvěsit též na nástěnku.

JiH

Starokatolická církev

„Zbloudí-li poutník na cestách a octne se v poušti, najde nejlépe pravou stezku, vrátí-li se po svých stopách tam, odkud vyšel, a dopljuje-li do kalných a rozvířených vod nebo do bažin, vrátí-li se k pramenům.“

Augustin Podolák, starokatolický biskup

Starokatolická církev patří mezi menší a méně známé křesťanské denominace

na našem území. Její vznik se bezprostředně pojí s 1. vatikánským koncilem, na kterém byla v (římsko) katolické církvi přijata dvě nová dogmata, tedy závazné nauky víry – dogma o papežské neomylnosti a dogma o univerzálním jurisdikčním primátu římského biskupa (papeže). Proti těmto dvěma dogmatům, která byla slavnostně vyhlášena papežem Piem IX. dogmatickou konstitucí *Pastor aeternus* v roce 1870, se zvedl značný odpor, zejména mezi liberálně smýšlejícími německými vzdělanci. Protože proti odpůrcům dogmatu začaly církevní orgány vystupovat silou a vylučovaly je z církevního společenství, zformovaly se převážně v německy mluvících zemích skupiny liberálně smýšlejících katolíků, kteří chtěli zachovávat katolickou víru bez těchto inovací a více se přimknout k tradici nerozdělené církve prvního tisíciletí – těmto skupinám věřících, kteří postupně vytvořily vlastní organizace a církevní struktury v čele s biskupy, se začalo říkat starokatolíci. Slovo „starý“ v názvu má vyjadřovat ducha původnosti, upřímnosti a důvěry – ducha prvních křesťanských společenství.

Liberální Sudety

Na našem území se starokatolictví uchytilo především mezi německy mluvícím obyvatelstvem v severních Čechách. Zde vznikly silné farnosti v průmyslových městech, jako byl Varnsdorf, Jablonec, Desná a podobně, na Moravě pak třeba Šumperk nebo Břidličná. Protože starokatolíci museli opustit své původní římskokatolické chrámy, pochází na severu Čech z této doby starokatolické sakrální novostavby, často krásně vyvedené v secesním slohu. Sídlem biskupství se stal Varnsdorf a odsud byla spravována celá starokatolická církev v Rakousko-Uhersku. Protože rakousko-uherské úřady byly úzce spjaté s římskokatolickou církví, nebyly starokatolíkům zrovna nakloněné a tak jim dlouho bránily ve volbě biskupa. Církev proto dlouho vedl pouze správce biskupství, jímž byl Miloš Čech, bratr slavného básníka Svatopluka Čecha. Starokatolická církev měla od počátku demokratické zřízení – ve farnosti měly hlavní rozhodovací slovo farní rady, které i volily faráře. Na celocírkevní rovině pak existovala synodní rada jako správní orgán a synoda, která byla shromážděním všech duchovních a laických delegátů z církevních obcí. Právě synoda měla také volit biskupa. To se ale kvůli státním obstrukcím podařilo až po založení Československé republiky.

Dědicové utrakvismu

Několik desetiletí bylo na našem území starokatolictví prakticky výhradně německý fenomén. Národnostní napětí, které mezi německy a česky mluvícími obyvateli českých zemí panovalo, bránilo v užší spolupráci. Proto také českojazyčné starokatolictví vzniklo až s třicetiletým zpožděním v prvních letech 20. století. U jeho zrodu stál český starokatolický kněz František Iška, který předtím

působil ve starokatolické obci ve Vídni a v Bernu. Jeho snem bylo ale realizovat vizi národní katolické církve, která by se vracela k myšlence utrakvistické církve podobojí biskupa Jana Rokycany, která sice vycházela z české reformace (nebo spíše reformy), ale zachovala si na rozdíl od jiných, radikálnějších proudů katolickou liturgii, věrouku i spiritualitu. K této myšlenkové návaznosti na českou církev podobojí se česká starokatolická církev hlásí dodnes. Jedním z projevů je i to, že v jejím církevním kalendáři najdeme – tak jako u utrakvistů 15. století – svátky sv. Jana Husa a sv. Jeronýma Pražského, mučedníků.

Komplikované dějiny

Dějiny 20. století nebyly ke starokatolické církvi u nás zrovna laskavé. Ve 30. letech začala ostře narůstat národnostní nevraživost mezi Čechy a českými Němci, což se promítlo i do církve, která měla výraznou německou většinu. Válka přinesla velké materiální i personální ztráty, ale ta největší rána měla teprve přijít. Protože zhruba 95 % všech českých starokatolíků bylo německé národnosti, museli v roce 1945 v důsledku dekretů prezidenta republiky zemi opustit. Zůstaly po nich prázdné farnosti, které jen díky obratné politice biskupa Aloise Paška, který sám byl Čech, unikly zrušení. Sotva se církev nějak vzpamatovala z této rány, přišla rána druhá – komunistická totalita. Biskup Pašek v červnu 1946 zemřel a po roce 1948 už

Secesní starokatolický kostel v Jablonci nad Nisou

komunisté volbu nového biskupa nedovolili. Světlo naděje svitlo v roce 1968, kdy v rámci uvolnění po pražském jaru mohla církev svolat synodu a zvolit si biskupem Augustina Podoláka. Ten však svůj úřad mohl vykonávat svobodně jen tři roky,

v roce 1971 byl zbaven státního souhlasu a vyhnán z vamsdorfské fary. Církev se rozštěpila na veřejně působící část, vedenou duchovními, kteří úzce spolupracovali s režimem, a podzemní ilegální církev, která zůstala věrná biskupovi.

Nový život

Po roce 1989 se situace obrátila k lepšímu. Synoda obnovy v roce 1990 nastolila se státním souhlasem opět staříčského biskupa Podoláka a vedení se chopili někdejší představitelé podzemní církve. Když biskup Podolák v roce 1991 zemřel, byl jeho nástupcem zvolen jeho generální vikář Dušan Hejbal. Nastalo období rekonstrukce téměř zničené církve. Do historických farností na severu Čech a Moravy se začal vracet život a jejich poničené chrámy se začaly opravovat. Navíc různě po Čechách i Moravě začala vznikat nová společenství, pro která byla přitažlivá liberální forma katolicismu, kterou starokatolíci reprezentují. Po 25 letech předá letos biskup Hejbal svůj úřad nově zvolenému biskupovi, kterým je zlínský farář Pavel Benedikt Stránský.

Starokatolíčtí duchovní se vzdělávají na Husitské teologické fakultě, kde existuje samostatný obor starokatolická teologie. V Praze se se starokatolíckými kostely setkáte na několika místech. Jsou to chrám sv. Vavřince na Petříně, románská rotunda sv. Kříže na Starém Městě, kaple sv. Máří Magdalény pod Letnou, kaple sv. Rodiny u Nuselských schodů a kaple při sídle biskupství ve Střešovicích.

Petr Jan Vinš, starokatolický kněz a člen Našich pěvců

Hora křížů

Každý neseme v životě svůj kříž. Někdo větší a těžší, někdo méně náročný. Ale i toto srovnání je relativní. Každý z nás má jiné možnosti, vlastnosti, sílu a energii svůj kříž nést, unést, zvládnout, vyřešit. Je to něco jako úkol každého z nás. Vzájemně bychom si své kříže asi neradi měnili. I když se někdy porovnáváme s druhými a leccos jim závidíme, kdybychom opravdu pohlédli pod povrch věcí a poznali kříž druhého člověka, rádi bychom zůstali s vlastním břemenem.

V nesení kříže, nebo řekněme údělu, jsme všichni tak trochu podobni Ježíši Kristu. On také nesl svůj kříž, a to nejen obrazně, ale i doslova. Golgota je místem jeho ukřižování. Na celém světě se na místech s křesťanskou tradicí připomíná Ježíšova cesta na smrt, tzv. křížová cesta. Mám ráda tato místa. Jsou většinou někde stranou od města, vesnice, kláštera. Člověk se může ponořit do tiché meditace, modlitby, zastavit se a hledat útěchu, pomoc, porozumění. Myslím, že to není pýcha ani troufalost, když se někdy člověk ve chvílích vlastního

prožívaného utrpení srovnává s Ním. Nebo spíše od Něj čerpá sílu. On to překonal, zvládnou to i já.

K tomu jedna poznámka: Před pár lety jsem na jedné vernisáži výstavy obrazů mladých českých autorů objevila takové obrázky s vyobrazením Krista a s různými nápisy. Jakoby jimi Bůh promlouval k nám, návštěvníkům výstavy. Mně nejvíce oslovily dva nápisy:

„Chceš si to se mnou vyměnit?“

„To je mi líto“.

Cítila jsem to tehdy jako velkou podporu shůry.

A teď konečně k Hoře křížů. Ta totiž existuje. Nejen v životech některých z nás, tedy ta pomyslná, ale ve světě se nachází jedna opravdová.

Byla jsem vloni v červenci v Pobaltí. Třetí den zájezdu nás čekala návštěva Hory křížů. Vůbec jsem netušila, o co jde. Zájezdy vybírám spíše intuicí a nezaměřuji se až tak na detaily. O to více jsem pak překvapená, na jaká krásná místa mě Bůh poslal.

Hora křížů se nachází v Litvě asi 160 km severozápadně od Vilniusu. Jedná se o malý pahorek v širé krajině, na který se lidé rozhodli v minulosti umisťovat

kříže za mrtvé v době odporu proti ruskému carovi. Kříže se později staly symboly odporu proti sovětské i německé okupaci.

Hora křížů se stala místem národní hrdosti a touhy po svobodě utlačovaného národa. V 60. a 70. letech nechaly sovětské úřady Horu několikrát rozválcovat buldozery. Ale obyvatelstvo se nedalo zastrašit, přes noc se tam objevily kříže nové a ty popadané byly znova vztyčeny. Při tomto vyprávění našeho skvělého průvodce jsem cítila dojetí a souzněla jsem se statečností lidí, kteří se nevzdali.

Dnes je to místo, kam přijíždějí lidé z celého světa a přinášejí nové kříže, které zde zanechávají se svoji vnitřní prosbou, vzpomínkou, modlitbou. Kříže se zde dají také koupit.

Je to silné místo. Máte pocit, jako byste navštívili tisíce Golgot najednou. Měla jsem problém se k Hoře vůbec přiblížit, jak silně jsem byla zasažena jejím působením. Nikdo už nedokáže kříže spočítat, prý se o to kdosi pokusil a nakonec to vzdal. Kříže jsou dřevěné, kovové, ale třeba také jen jednoduché plastové. Jsou velké, malé, s nápisy či bez nich, vyřezávané, soustružené, kované, malované, ale i zcela prosté. Jsou velmi působivé, každý kříž totiž představuje určitý lidský život, konkrétní lidské touhy a přání, prosby i naděje. V mém úžasu procházíte labyrintem a fotky zde pořízené nemohou dostatečně zachytit duchovní rozměr místa.

V r. 1993 zde papež Jan Pavel II. sloužil mši pro 100 000 věřících.

Jeďte se tam podívat, stojí to za to!

Jiřina Muzikářová

Další oznámení

Milí bratři a milé sestry, jak mnozí z vás již víte, výtěžek bazaru činil bezmála 100 000,- Kč. Byla to náročná akce, která se bez dobrovolníků neobejde. Děkujeme vám všem, kteří jste se do práce zapojili a pomohli, kde bylo potřeba. Na základě domluvy se staršovstvem byly po odečtení nákladů peníze rozděleny takto: 50 tisíc pro Jičín na splátku dluhu u JTD (Jičínu zbývá dluh už jen ve výši 100 tisíc), 20 tisíc Libštátu, kde provádíme náročné stavební úpravy, a 20 tisíc jde na Diakonii Stodůlky. Oba naše sbory jsou všem, kteří se na akci podíleli, i dejvickému sboru za propůjčení prostor ke konání bazaru, velmi vděční a považují si toho. Část věcí (nádobí a dětské oblečení) jsme odvezli ještě do Libštátu, kde chceme pořádat podzimní bazar, pokud to půjde, část věcí jsme ještě v poslední chvíli vytřídili pro 65 uprchlíků v táboře Jezová, kam věci poveze náš Jonatan. Zbytek (asi 250 pytlů) bylo věnováno Diakonii Broumov.

Pro nás to byla velmi náročná akce, neboť síly ubývají a povinností v našich obou sborech je hodně. Jak jsme již dříve předestřeli, bylo to naše poslední angažmá v dejvickém sboru. Na vás a vašem novém faráři tedy bude, jak se rozhodnete, zda budete s bazarem pokračovat či nikoli. Mějte ovšem na paměti, že je potřeba včas Míše Grimm oznámit, zda do akce půjdete, aby případně hledala odbyt jinde. Pokud bude zájem, můžeme poradit, dát kontakty apod.

Mějte se moc pěkně, ať se vám práce daří, ať sbor prospívá, jsme rádi, že se sbor aktivizuje, chválíme koncert P. Šporcla a přejeme, aby to všechno byla práce požehnaná k Boží oslavě. Na podzim 17. a 18. 9. budeme v Libštátě slavit 230 let od otevření kostela, určitě obdržíte pozvání a rádi vás tam uvidíme.

Abigail a Petr Hudcovi

Milý sbore, děkujeme za přijetí a všeliké společné příležitosti. Rádi jsme se účastnili a cítili jsme se příjemně ve tvých řadách. Odstěhovali jsme se do Velimi, ale na tebe a tvé členy budeme s láskou vzpomínat.

Jüptnerovi

11. - 12. 6. výlet s dětmi do Hvozdnice (spolu s dětmi ze Střešovic).

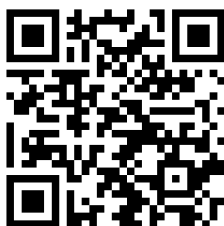
Zveme ostatní (dospělé i děti), kteří nepojedou v sobotu, aby si udělali výlet do Hvozdnice za námi v neděli 12.6. po bohoslužbách. Informace u L. Ridzoňové.

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 19. 6. 2016.

Červnové číslo vyjde 26. 6. 2016

Kalendář na červen 2016

Bohoslužby	5. 6.	Pavel Ruml
ve sboru -	12. 6. křest	Lenka Ridzoňová
neděle 9:30	19. 6.	Petr Sláma
	26. 6	Pavel Ruml
Biblická hodina	úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola:	neděle v 9:30
	ZŠ Suchdol	pátek 14:00
	Náboženství	9. 6. a 23. 6.
	11.-12. 6. výlet s dětmi do Hvozdnice (viz Další oznámení)	
Mládež a dorost	14. 6. 19:00	
x-cátníci	14. 6. u Evy Javornické	
Naši pěvci	Středa 18:30	
	8. 6. v 19:30 Benefiční koncert u Klimenta pro Cestu domů	
Křesťan. služba	porada 5. 6. po bohoslužbách	
Klub poznávání	dle dohody	
Hodina pohybu	po prázdninách	
Setkání s hostem	po prázdninách	
Staršovstvo	2. 6. v 19:00	
Zpívání - Stodůlky	pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčina 12, 161 00 Praha 6 - Libeň
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010